Divano

On Decembrie 14, 2019

Trăsăturile stilistice ale unei arte originale poartă promisiunea unei vieți din altă viață.

Frumos sunt tot timpul când mă vezi, adorabil prin intensitatea cu care evoc libertatea spațiilor întinse, fără să dau dovadă de snobism în decizia de a mă înfățișa lumii ca pe o unică și măreață zidire a imaginii „artistului nemuritor". Câtă umanitate există în vorbele mele, câtă noblețe în modul cum mă prezint în fața exigenței estetice. Oare forma de expresie nu este un proces asemănător cu focul lăuntric sau cu trăitul prin transcendență?

În așteptarea razelor de soare, îmi permit luxul de a privi înspre Chipul Domnului văzut din alt unghi, din alt secol, dintr-o grație nemaiîntâlnită, din alt sistem de referință, din estetica unei lumi aparte, din contrapresiunea acestui factor viu, fierbinte, prețios pur sânge, care este vibrația murmurată a unui Eu suprasensibil în mijlocul unui cer de toamnă, perfect și nepieritor. Probabil sunt un trandafir special, unicul care conduce la Renaștere.

Numai prin taine se face cunoscută evlavia mea. Vrednica osteneală cu care mi-am educat spiritul de perfecțiune, doar în lumina lui Amos, discreția de a înalța căptușeala vastei „îngrădiri sacre" în care lucrează Absolutul unei imagini incredibile, prin extragerea esenței unui stil de creație nepieritor din descifrarea tehnicii picturale de reprezentare a aparențelor sensibile, toate acestea m-au condus la asimilarea unei drăgălășenii lipsită de complicații.

Ca și trandafir cu aspect unic, nu-mi rămâne decât să lămuresc natura și împrejurarea prin care Lucrarea Sfântă a lui Dumnezeu se oferă drept spațiu de aluzii transcendente exprimate în termeni de oglindiri în alte lumi și alte vieți, să sfidez timpul, chiar dacă el îmi vorbește adesea doar în limbajul cabaliștilor, așezând spațialitatea imaginii mele în relație strânsă cu modificările succesive suferite în percepția spațiului de creație, *a posteriori.*

Leadership: Poți să te recunoști în imaginea unei ființe supuse unei vieți din altă viață, în corespondență cu ideea unei creații speciale izvorâte dintr-o pornire de înălțare de sine reflectată în rodul legăturii cu "Lucrarea Sfântă a lui Dumnezeu" ?

Triumful eleganței și discreției mele, profund semnificativ din punct de vedere al unui peisaj reflectat într-un subiect transcendental, ascuns sub un act de simbolizare *In Quatro Orbitor* , și ținând cont de succesiunea anotimpurilor, stă în puterea de a imprima în mintea artistului o anumită stare de spirit care duce la înflorirea unei identități originale. Călătoria în valea sufletului, a sentimentelor, a trăirilor mele puternice este redată cel mai bine în „Precuvântare la micile Solilocvii":

„S-au ținut discursuri despre mine. Am fost comemorat și elogiat peste măsură. Cu toate acestea îmi amintesc de o vreme când oamenii știau să mă pună la locul cuvenit, alături de celelalte evenimente firești ale vieții, împărtășindu-se din mine dintr-o pornire nemuritoare. Iată, însă, că toate se schimbă și nici eu nu-mi pot îngădui să rămân același."

Lumea m-a văzut întotdeauna în viziunea unei opere cu ecouri universale, precum Raiul pe Pământ, chiar dacă de atâtea ori nu mi-am dorit nimic mai mult decât să trăiesc printre oameni ca un model de inspirație și pietate, să mă străduiesc din răsputeri să stârnesc în ei emoții diferite. S-a întâmplat să fiu mai mult decât mi-am închipuit. Scenariul pe care trebuia să mi-l imaginez ca să ating condiția zeilor era deschiderea directoare a unei creații spre spațiul perspectival de tip renascentist, cu întoarcere la 90 de grade spre încercarea omenirii de a găsi o semnificație transcendentă vieții.

O simplă privire într-un colț al naturii vă va dezvălui o infinitate de forme de existență și manifestare a vieții mele, prin întrepătrunderea a numeroase încercări, corecții și adecvări ale legăturii dintre artist și obiectul artei lui, dintre om și univers. În fond, asta-i frumusețea unei opere de artă, să te percepi centrul universului și să dai profunzime extensiei spațiale care te înconjoară.

Lucrarea Sfântă a lui Dumnezeu este acea cunoaștere superioară obținută prin transformarea artistului în substanța intimă a creației sale, reprezentând puterea spirituală de a fi prezent ca martor al manifestărilor lumii în orice timp și în orice loc.

Port sigiliul credinței puternice investită cu capacitatea de a reproduce formatul artei doar pentru cei aleși, proiectând într-o capodoperă plină de viață întreaga mea experiență de a sonda umanul, de a-l vedea în diverse ipostaze, de a-l învesti cu eternal, pieritorul cu nepieritorul, relativul cu absolutul. De aici se trage ambiția de a reda artistic factorul viu al coagulării sângelui lui Jupiter cu evlavia lui Athena, care de secole a plăsmuit credința cu devoțiuni puternice.

Sigiliul are forma de simbol a infinitului, fiind pus într-o anumită relație cu lumea artei, *el círculo de fuego del libro espiritual,* prin intermediul actului de creație a naturii repetat în Cauza Aryosthea pe care stăpânul meu, pictorul unei simplități candide, o inserează într-o lume de poveste, pe această cale aliniindu-și sentimentele cu reflexul primar al Esenței Cristaline.

Credința și conținutul afectiv sunt mai bogate în deschideri simbolice, spre deosebire de desen, în intimitatea unei colecții de colaje suprarealiste.

Stăpânului meu nu i-a rămas decât să mă transforme într-un mijloc de expresie, un mijloc de exprimare a sentimentelor cu ajutorul literelor, petelor cromatice și a liniilor ferme, printr-un act sacramental de recunoaștere a lumii eterne într-o personificare a splendorii naturii. Acest unic artist al existenței mele, imortalizându-mă cu solemnitate într-un spațiu atemporal, cu trecere în alte universuri, pare să fie influențat de vitalitatea unui stil de gândire împărtășit de Jorge Luis Borges, care spunea:

„Acceptăm lesne realitatea, poate fiindcă intuim că nimic nu-i real. Poate că rusticul Poem al Cidului e contraponderea cerută de un singur epitet din Eglogele lui Garcilaso sau de o sentință a lui Heraclit."

Leadership: Ţi-ai dezvoltat capacitatea de a descoperi linia fină dintre interiorul ascuns al lucrurilor și exteriorul sesizabil, încât să-ți extinzi limita de percepție a actului de creație?

Prin profunzime și complexitate, într-o reprezentare a vieții obținută prin *Coincidentza Notorius* în câmpul conștiinței Inmariasty, dincolo de existența unei opere a naturii redată simbolic, artistul poate modela (cu accent pe valoarea expresivă a dominanței cromatice) o lume, o realitate, o perspectivă, o personalitate, în așa fel încât să învie măreția trecerii sale peste timpuri. Există o adâncime în relația cu universul, justificată prin necesitatea de a menține "un joc jucat etern dinaintea creatului".

Cu ajutorul străfulgerării sângerii a universului imaginat de Toma de Aquino, completat de notele străvechi ale Sfinților Părinți Creștini, artistul declanșează în fața manifestărilor sacrului modern stări afective și sentimente care fac să vibreze linia fină dintre interiorul ascuns al lucrurilor și exteriorul sesizabil.

L-am auzit odată pe stăpânul meu vorbind cu el însuși, foarte aproape de mine, cu un soi de

aplecare spre miza unui dialog purtat parcă între doi titani ai Odiseei. L-am înțeles mai bine ca oricine, căci trandafirii înțeleg totul dintr-o știință aparte a dominării spațiului pământesc. El își spunea:

- Uneori mi se pare că sunt altcineva, mult mai îndreptățit să miște punctul luminos de întuneric al Divinului, ca și când un spirit de o rară mobilitate, ca al lui Homer, s-ar fi deplasat în timp doar pentru a-și găsi în mine locul de izbăvire a Marii Opere. Nu mă recunosc în persoana lui decât atunci când gândul cel mai fugar ascultă de puterea elementară a lumii sublunare.

Nu poți să inspiri o exprimare mai bogată, plină de semnificații în sipetul artei, fără să simți farmecul, mireasma sufletului care te îmbie întru necunoscut și ezoteric. Trandafirul este mai mult decât o compoziție descrisă într-o dominantă cromatică intenționată, ci este produsul exclusivist al unui act de creație ce se dezvoltă prin exersarea obținerii de expresivități, prin combinarea elementelor de limbaj plastic.

Leadershipul, în termeni de act de creație, surprinde căutarea unei identități vizuale construită în condițiile în care te simți condus de o forță exterioară ție cu impact puternic în performanța realizării congruenței dintre *„a priori”* și *„a posteriori”.*

Divano este denumirea generică a unei incursiuni în lumea creației văzută ca o comparație cu un adevărat miracol ce trebuie ocrotit în alternanța „subiectiv - divin”, apropiată de relația originală *om-natură-univers* constituită etern în spirit și trăită în profunzimile expresivității, simbolisticii și naturaleței prin care se realizează transpunerea emoțiilor într-o imagine fabuloasă.

Source: https://neculaifantanaru.com/divano.html